

נא להכיר: הדוגמנית הישראלית שזינקה לצמרת בשבוע-האופנה הישראלי

השבוע המשובע

מעיל פרווה דו-צדדי, בקונגרס פרוונים ב-הילסון. היה עלי לפשוט את המעיל, להפוך אותו, וללבוש אותו מחדש — הכל תוך כדי הליכה על המסלול.

משך חודש ימים לפני התצוגה חייתי בסיטוט. לא ישנתי כל החודש. כל הזמן עשיתי חזרות. אחרי ההופעה, כשירדתי אל מאחורי הקלעים — היו לי זמעות בעיניים, כימעט התעלפתי. — אבל ההצלחה היתה גדולה.

רק אז סיפרתי לאותו פרווץ שאני חד-שה במיקצוע. הוא כמובן לא האמין לי.

האמת היא שרכשתי את התורה רק מתוך התבוננות בדוגמניות, בתצוגות-אופנה שר-נות. הרביתי לבקר בתצוגות. עקבתי אח-די כל תנועה של הדוגמנית, ובבית עשיתי חזרות.

★ ★ ★

פגישה על שפת-הים

בששת החודשים הבאים נאלצה רחל לרדת מהמסלול, להסתפק בטיפול ב-בנה בן השלוש וחצי ובעבודות הבית. עד שהגורל חזר וחיך אליה.

על שפתימה של תל-אביב היא פגשה בחנינה צנטנר, דוגמנית בבית-חרושת אלד. רחל סיפרה לה על שאיפתה להיות דוגמ-נית. זו הציעה לה לבוא לעבוד באלד. מספר אבנר צנטנר, בעלה של חנינה, ומבעלי אלד:

"הלבשנו לה כמה דגמים. הדגמים אומנם התאימו לה — אבל ההליכה! היא היתה הרוסה לגמרי — בדיוק כמו שאר הדוגמ-ניות היוצאות מהמכונים השונים. או לימדנו אותה כמה טריקים קטנים. היא תפשה מהר מאוד — ומאז היא מרגי-

למאות הגברים והנשים שסקרו א-ר-תה — היא נראתה חתיכת ומקסימה, כשהיא מרחפת בקלילות על רגליה ה-נהדרות, לאורך המסלול בשבוע האופנה הישראלי.

ולא היתה אשה בקהל שלא יכלה להימצע משמץ קינאה בה: לא כל-כך על הגוף ה-נהדר — כמו שעל ההופעה הקרינה וה-אלגנטית: "איך היא עושה את זה?" תהתה כל אחת — כסתרליבה כמובן.

אילו ידעו את האמת — היו הצופות נישמות לרחחה: רחל גלפרב רק נראתה קרינה. מאחרי הקלעים היא היתה כל-כך נרגשת — שספלי הקפה רעד בידיה.

שכן, שבוע האופנה השמיע אף עליה: ולא רק בגלל שיומה התחיל, בשבוע ה-משוגע הזה, כשש וחצי בבוקר, ונגמר יותר טוב שלא תשאלו מתי. ההתרגשות נבעה יותר מעצם המעמד: להופיע כדוגמנית בפני קניינים מכל רחבי תבל — זה לא הולך כרגל.

★ ★ ★

"כימעט התעלפתי"

זה, למרות שרחל ממש נולדה כדי ללכת כרגל — על המסלול. היפהפיה בת ה-25 היא דוגמנית מלידה. סיפרה היא לכתבת העולם הזה:

יום אחד, בדיוק בפורים לפני שנה, הצי-גה אותי חברה בפני יצרן פרווה, שמצאתי חן בעיניו. הוא חשב שאני דוגמנית מיק-צועית. לא טרחתי להעמיד אותו על טעותו — ולספר לו שמעולם לא למדתי דוגמנות. סיפרתי לו שיש לי המון נסיון, ושינסה אותי.

הוא תפר לפי מידתי מעלירפרוה שונים — והפכתי להיות הדוגמנית שלו. בתצוגה הראשונה הייתי צריכה להציג

שני רחל

מנת את כל התצוגות והקולקציות שלנו. והיא עושה זאת טוב מאוד. כך הגיעה רחל לדגמן את מוצרי אלד בשבוע-האופנה.

★ ★ ★

אמא יפה, אמא יפה

רעובדה שרחל היא אם לילד קטן — לא הרתיעה אותה מלבחור במיקצוע הזה. להיפך, הבן, ירון, הוא אחד ממע-ריציה הנלהבים, מוכן לספר לכל מי שמוכן לשמוע: "אמא יפה. אמא יפה."

גם הבעל, משה, נהג דן וסטודנט לכלכלה ולמתמטיקה, הינו ליבראלי מאוד: "כל זמן שהמיקצוע שלי הוא בגדר הטעם הטוב, הוא מרשה לי לעשות כאוות נפשי". מספרת רחל, "ואני שומרת שזה יהיה באמת בג-בולות הטעם הטוב: בלי יציאות מהבית ליום שלם, בלי התערטלות — והקפדה על ניהול משק הבית על הצד הטוב ביותר."

★ ★ ★

תחביב שהוא מיקצוע

תחביבה של רחל הוא — התיאטר-רון: "איך הצגה שלא ביקרתי בה", היא מגלה. "בכל ההצגות שהולכות בתל-אביב כבר הייתי. זה התחיל אצלי עוד מגיל 15, כששיחקתי בתיאטרון הילדים בימתנו. גם אבי, שעובד בעיריית תל-אביב, היה תמיד מביא לי כרטיסים להופעות."

אלא שהתיאטרון איננו התחביב היחיד של רחל. לברירה, גם הדוגמנות היא כזה. מבחינה כספית, מסתבר, קשה לקרוא לזה ברצינות מיקצוע:

"אני נורא נהנית מהעבודה", היא מתחיי-כת, "אבל בכל הכסף שאני מרוויחה, אני קונה — בגדים. ועל זה כבר אמרו חז"ל: "כי מבגדים אתה, ואל בגדים תשוב."

וזאת האופנה המשתוללת עתה ברחבי אירופה:

שימלת-ערב מיני בלבן, הצבע חס'ו של העונה